

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 26CoSr/2/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2716898285
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 02. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniel Ilavský
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2018:2716898285.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave, v senáte založenom z jeho predsedu JUDr. Daniela Ilavského a sudcov Mgr. Jozefa Mačejja a Mgr. Michala Novotného, v právnej veci žalobkyne: I. D., nar. X.X.XXXX, bytom Z.. V. XXX/XX, C., zast. advokátom JUDr. Jánom Pekarom, AK so sídlom Potočná 191/39, Skalica, proti žalovanej: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., IČO: 35 792 752, so sídlom Bratislava, Pribinova 25, zast. splnomocnenkyňou: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., IČO: 47 233 516, so sídlom Bratislava, Pribinova 25, o určenie neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy, konanie vo veci samej o žalobe zo dňa 8.4.2014 o zaplatenie 1.898,46 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Skalica z 11. júla 2017 č.k. 5Csr/1/2016- 107, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok súdu prvej inštancie sa vo výroku II., III. a V. p o t v r d z u j e a vo výroku I. z r u š u j e .
- II. Zrušuje sa uznesenie súdu prvej inštancie zo 17. decembra 2015 č.k. 7C/149/2014-99 v časti vylúčenia konania o žalobe zo dňa 8.4.2014 o zaplatenie 1.898,46 eur s príslušenstvom na samostatné konanie.
- III. Žalobkyňa má nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu s tým, že o výške tejto náhrady rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

o d ô v o d n e n i e :

1. Rozsudkom napadnutým odvolaním súd prvej inštancie I. zastavil konanie vo veci samej o zaplatenie 1.898,46 eur s príslušenstvom, II. určil, že dohoda o zrážkach zo mzdy (iných príjmov) z 20. septembra 2012 uzatvorená medzi žalobkyňou a žalovanou k zmluve o revolvingovom úvere číslo 8100048480 je neplatná, III. žalobkyňi priznáva nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, IV. rozhodol, že o výške náhrady trov konania rozhodne po právoplatnosti tohto rozsudku a V. žalovanej uložil povinnosť zaplatiť súdny poplatok za žalobu v sume 99,50 eur na účet: SK XX XXXX XXXX XXXX XXXX Z. A. a.s., A. Y. X, N. N. a to do 15 dní od právoplatnosti rozsudku.

1.2 Z vykonaného dokazovania mal za dokázané, že žalobkyňa a žalovaná uzavreli dňa 20. septembra 2012 Dohodu o zrážkach zo mzdy (a iných príjmov) k zmluve o revolvingovom úvere číslo 8100048480. Táto dohoda zabezpečuje pohľadávky žalobkyne voči žalovanej zo spotrebiteľského úveru a predstavuje formulárovú zmluvu, ktorá nebola individuálne dojednaná. Z dokazovania nevyplývalo, že žalobkyňa ako spotrebiteľka mala možnosť odmietnuť zabezpečovací prostriedok poskytovaného úveru a žalovaná nepreukázala, že žalobkyňu poučila o následkoch uzavretia dohody o zrážkach zo mzdy.

1.3 Na základe tejto dohody žalovaná ako veriteľ požiadala zamestnávateľa žalobkyne o realizáciu zrážok z jej mzdy.

1.4 Zamestnávateľ žalobkyne reálne vykonával zrážky zo mzdy žalobkyne pre žalovanú a to až do právoplatnosti uznesenia Okresného súdu Skalica č.k. 7C/149/2014-46 z 10. septembra 2015 (právoplatné dňa 30. septembra 2015), ktorým bolo žalovanej nariadené zdržať sa výkonu práv z dohody o zrážkach do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde Skalica pod spisovou značkou 7C/149/2014.

1.5 Dohoda o zrážkach zo mzdy uzatvorená medzi žalobkyňou a žalovanou neobsahuje výšku pohľadávky, ktorá má byť zabezpečená nakoľko znenie "spoločnosť bude mať - má voči dlžníčke pohľadávku, ktorá vznikne" popisuje len možné spôsoby vzniku pohľadávky a vymedzenie zabezpečovanej pohľadávky spôsobom, ktorý možno vzťahovať akýkoľvek revolving, príslušenstvo, prípadné zmluvné pokuty, náklady, ktoré žalovanej vznikli v súvislosti s vymáhaním pohľadávok a prípadne ďalšie pohľadávky žalovanej voči žalobkyňi, ktoré následne vyplývajú zo zmluvy a jej prípadných dodatkov je neurčité.

1.6 Suma 1.200 eur v bode I. Dohody o zrážkach zo mzdy je uvedená len v súvislosti s označením budúceho poskytnutia úveru na základe žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru a nešpecifikuje zabezpečovanú pohľadávku. Takýto záver vyplýva zo znenia "spoločnosť poskytne dlžníkovi na základe žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru zmluvy o revolvingovom úvere číslo 810004848 čiastku vo výške 1.200 eur."

1.7 Neurčité je aj zmluvné dojednanie týkajúce sa výšky splátok (rozsahu v akom má byť naplnená uhradzovacia funkcia zabezpečovacieho inštitútu zrážok zo mzdy) z dôvodu, že podľa samotného znenia dohody, ak nebude v ktoromkoľvek mesiaci zrážka zo mzdy vykonaná v dohodnutej výške, bez ohľadu na dôvod, má byť zrážka v nasledujúcich mesiacoch zvýšená nad dohodnutú sumu.

1.8 Vec právne posúdil ako nárok žalobkyne na určenie, či tu právo je alebo nie je, podľa § 137 písm. c) C.s.p. a § 3 ods. 5 ZoOS (zákon číslo 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa) keď dospel k záveru, že žalobkyňa má naliehavý právny záujem na určení neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy, nakoľko jej právne postavenie ako dlžníčky by bez takéhoto určenia bolo neisté a súčasne by bolo ohrozené jej právo na disponovanie so svojou mzdou.

1.9 Samotnú Dohodu o zrážkach zo mzdy z 20. septembra 2012 právne posúdil podľa § 551, § 34 a § 37 ods. 1 O.z. a dospel k záveru, že predmetná dohoda je z dôvodu neurčitosti dohody jej účastníkov - sporových strán o podstatných náležitostiach vyžadovaných zákonom pre takýto právny úkon neplatná, čo vyjadril aj vo výroku II. rozsudku.

1.10 K dôvodom zamietnutia žaloby ďalej uviedol, že veriteľ vo vzťahu k spotrebiteľovi nie je vo vzťahu nadradenosti a neprislúcha mu právo jednostranne určovať, aké pohľadávky a v akej výške, ktoré v budúcnosti vzniknú, sa budú realizovať formou zrážok zo mzdy v jeho prospech. Podľa rozhodnutia Európskeho súdneho dvora v Luxemburgu Asturcom Telecommunicatione C-40/08 bolo povinnosťou súdu z úradnej povinnosti skúmať neprijateľné podmienky aj bez námietky účastníka konania, nakoľko nerovný stav medzi spotrebiteľom a dodávateľom môže byť kompenzovaný iba pozitívnym zásahom, vonkajším vo vzťahu k samotným účastníkom zmluvy, pričom možnosť skúmať nekalú povahu podmienky aj bez návrhu predstavuje prostriedok vhodný na dosiahnutie výsledku sledovaného v článku 6 Smernice 93/13/ EHS ako aj prostriedok na zabránenie tomu, aby spotrebiteľ nebol viazaný nekalou podmienkou. V tejto súvislosti ďalej zaujal právny názor, že inštitút dohody o zrážkach zo mzdy umožňuje obísť dôležitý prvok únieového práva, a to úradnú súdnu kontrolu zmluvných podmienok, či nespôsobujú hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľovi je preto nevyhnutné poskytnúť ochranu, najmä ak existuje nebezpečenstvo, že sa v euronekonformnom procese zrážok zo mzdy na základe dohody o zrážkach zo mzdy zabezpečuje a umožňuje uhradiť plnenie z neprijateľných zmluvných podmienok bez súdnej kontroly a na túto skutočnosť musí súd brať zreteľ.

1.11 Rozhodnutie o zastavení konania v časti žaloby o zaplatenie 1.898,46 eur s príslušenstvom odôvodnil práve nie § 144 a § 145 ods. 2 v C.s.p. a vecne späťvzatím žaloby žalobkyňou v tejto časti pred začatím pojednávania súdu.

1.12 Rozhodnutie o trovách konania odôvodnil práve § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 C.s.p. a vecne plným úspechom žalobkyne v konaní a vznikom jej nároku na plnú náhradu trov konania.

1.13 Rozhodnutie o uložení povinnosti žalovanej zaplatiť súdny poplatok zo žaloby odôvodnil práve § 2 ods. 2, § 4 ods. 2 písm. za ZoSP (zákon č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov) a položkou 1 písm. b) Sadzobníka súdnych poplatkov. Vecne potom osobným oslobodením žalobkyne ako spotrebiteľky od súdnych poplatkov a neúspechom žalovanej v konaní majúcim za následok vznik povinnosti žalovanej zaplatiť súdny poplatok za žalobu v sume 99,50 eur.

2.1 Rozsudok napadla v celom rozsahu žalovaná s návrhom na jeho zmenu zamietnutím žaloby a priznaním jej náhrady trov konania, prípadne s návrhom na jeho zrušenie a vrátenie vecí súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, vniac súd prvej inštancie, že nesprávnym procesným postupom žalovanej znemožnil aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, nakoľko súd rozhodol na základe nepríslušnej právnej normy.

2.2 Pokiaľ ide o námietku nesprávneho právneho posúdenia veci žalovaná dôvodila, že súd prvej inštancie mal posúdiť žalobkyňou predloženú dohodu o zrážkach zo mzdy podľa § 35 ods. 2 O.z. ktorý predpokladá, že o obsahu právneho úkonu môžu vzniknúť pochybnosti z hľadiska jeho určitosť alebo zrozumiteľnosti a pre taký prípad formuluje výkladové pravidlá ktoré ukladajú súdu, aby tieto pochybnosti odstránil výkladom založeným na tom, že okrem jazykového vyjadrenia právneho úkonu vyjadreného slovne podrobí skúmaniu i vôľu (úmysel) konajúcich osôb. Jazykové vyjadrenie právneho úkonu zachytené v zmluve, musí byť preto najprv vykladané prostriedkami gramatickými (z hľadiska možného významu jednotlivých použitých pojmov), logickými (z hľadiska nadväznosti použitých pojmov), či systematickými (z hľadiska zaradenia pojmov v štruktúre celého právneho úkonu), poukazujúc pritom na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 31. júla 2002 spisovej značky 3Cdo 81/2011. Označenie pohľadávky, ktorej sa zabezpečenie týka, ako určitý nárok z konkrétneho právneho vzťahu (v tomto prípade zmluvy o revolvingovom úvere s konkrétnym číslom) je v tomto prípade z hľadiska identifikácie zabezpečenej pohľadávky dostatočne určité, pretože pohľadávka sa nezameniteľne identifikuje z hľadiska osoby oprávnenej a povinnej, a z hľadiska určenia právneho vzťahu (právneho dôvodu) zabezpečovanej pohľadávky. Exaktné uvedenie výšky pohľadávky nie je ani v zmysle nejakej právnej normy, a ani všeobecných požiadaviek na určitosť právneho úkonu potrebné. Zákonná úprava dohody o zrážkach zo mzdy nešpecifikuje, akým spôsobom má byť vymedzený predmet zabezpečenia. Na podporu tejto svojej argumentácie ďalej poukázala na rozsudok Okresného súdu v Prešove spisovej značky 9C/171/2015. Za rozporný z relevantnou právnou úpravou považovala aj záver súdu prvej inštancie týkajúci sa neurčitosti ustanovenia o zvýšení dohodnutej zrážky zo mzdy v prípade, ak nebude v niektorom mesiaci vykonaná zrážka zo mzdy, nakoľko maximálna výška zrážky zo mzdy je podľa jej názoru určená právnymi predpismi. Právna norma určuje v akej maximálnej výške zrážky môžu byť (teda ani dohodou zmluvných strán nie je možné prekročiť zákonné obmedzenie). Dojednanie o možnosti vykonania zrážky zo mzdy nad sumu uvedenú v dohode neodporuje zákonu, pretože zrážka zo mzdy nemôže byť nikdy vyššia ako pripúšťa zákon. Okrem toho ustanovenie o možnosti zvýšenia zrážky zo mzdy nad dohodnutý rozsah nie je podmienkou či esenciálnou súčasťou dohody a teda na platnosť dohody ako celku nemá žiadny vplyv.

2.3 V súvislosti s touto námietkou ďalej žalovaná namietala, že súd prvej inštancie rozhodol nesprávne aj o náhrade trov konania, nakoľko pri svojom rozhodnutí nezohľadnil skutočnosť, že žalobkyňa žalobu vzala v časti o zaplatenie sumy 1.898,46 eur späť, čím zavinila zastavenie konania.

2.4 K odvolacej námietke odňatia jej procesných práv a porušenia práva na spravodlivý proces pre nesprávny procesný postup súdu, ako aj námietke iných väd konania ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, žalovaná vo svojom odvolaní nič bližšie neuviedla.

3.1 Žalobkyňa odvolací návrh nepodala aj vo svojom vyjadrení sa k odvolaniu žalovanej navrhla rozsudok súdu prvej inštancie v odvolaní napadnutých častiach ako vecne správny potvrdiť a priznať jej náhradu trov odvolacieho konania.

3.2 Nestotožnila sa s názorom žalovanej, že pri posudzovaní obsahu právneho úkonu mal súd použiť § 35 ods. 2 O.z., nakoľko podľa jej názoru bol súd povinný postupovať podľa § 54 ods. 2 O.z. a vec posúdiť v pochybnostiach v prospech spotrebiteľa.

3.3 Stotožnila sa so závermi súdu prvej inštancie o neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy z dôvodu jej neurčitosti ako aj z dôvodu, že neobsahuje podstatné náležitosti vyžadované zákonom ako je výška pohľadávky, ktorá má byť zabezpečená ani údaj o tom, z čoho má zabezpečovaná pohľadávka pozostávať. Dlžník sa tak dostáva do neistého postavenia, kedy nemá vedomosť o tom, pohľadávka v akej výške je v skutočnosti dohodou o zrážkach zo mzdy zabezpečovaná. Spôsob špecifikácie pohľadávky uvedený v časti I. je taktiež potrebné vyhodnotiť ako nezrozumiteľný keď z daného slovného spojenia nie je zjavné, či ide o pohľadávku, ktorá ešte len má vzniknúť alebo, ktorá už existuje. Okrem toho sa v úvode dohody uvádza, že spoločnosť bude mať/má (jednu) pohľadávku pričom v ďalšej vete je už údaj o tom, že dohodou o zrážkach zo mzdy sú zabezpečené viaceré pohľadávky, čo spôsobuje taktiež zmätočnosť a nezrozumiteľnosť dohody a v konečnom dôsledku aj znevýhodnenie dlžníka oproti veriteľovi. Pokiaľ žalovaná do vymedzenia obsahu pohľadávky zabezpečovanej predmetnou dohodou zahrnula úver, prípadne revolving, pokuty, náklady prípadne ďalšie pohľadávky, vymedzenie obsahu zabezpečovanej pohľadávky je neurčité a nemajúce faktický podklad v právnom vzťahu, ktorý skutočne vznikol medzi žalobkyňou a žalovanou keďže žalobkyňa žiadny revolving nečerpala. Žalovaná svojou snahou zakomponovať do jednej formulárovej zmluvy (žiadost/zmluva o revolvingový úver) čo najväčšie množstvo právnych úkonom sama spôsobila zmätočnosť, nezrozumiteľnosť a neurčitost' aj dohody o zrážkach zo mzdy. Takáto dohoda má zabezpečovať v podstate akýkoľvek právny úkon, ktorý v konečnom dôsledku vyplynie z uzatvorenej zmluvy medzi dlžníkom a veriteľom.

3.4 Pokiaľ ide o námietku žalovanej o nesprávnosti rozhodnutia súdu o trovách konania žalobkyňa ďalej uviedla, že žalovaná nesprávne uvádza, že predmetom konania mal byť jej návrh na zaplatenie sumy 1.898,46 eur, kde k úhrade tejto sumy mala byť zaviazaná žalovaná, nakoľko predmetom tohto konania bolo konanie vo veci samej o žalobe z 8. apríla 2014 o zaplatenie 1.898,46 eur s príslušenstvom, kde žalobkyňou bola spoločnosť PROFI CREDIT Slovakia s.r.o. a ona vystupovala na strane žalovanej. Dôvodom späťvzatia jej návrhu v časti konania vo veci samej o žalobe z 8. apríla 2014 o zaplatenie 1.898,46 eur bola tá skutočnosť, že neboli splnené podmienky pre prejednanie veci v zmysle zákona o rozhodcovskom konaní.

4. Dňa 1. júla 2016 nadobudol účinnosť Civilný sporový poriadok (zákon č. 160/2015 Z.z., ďalej C.s.p.), ktorý nahradil a zrušil do 30. júna 2016 účinný zák. č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej O.s.p.). Odvolací súd prístupujúci k rozhodovaniu v tejto veci po 1. júli 2016, postupoval na základe prechodného ustanovenia § 470 ods. 1 C.s.p. (podľa ktorého, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti) už podľa C.s.p..

5. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 C.s.p.), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 C.s.p.), oprávneným subjektom - stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 C.s.p.), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie v čase jeho podania prípúšťal (§ 355 ods. 1 C.s.p.), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 365 C.s.p.) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. b/, d/, h/ C.s.p.), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 C.s.p.) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 C.s.p.), s prihliadnutím ex offo na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré aj zistil (§ 380 ods. 2 C.s.p.), súc pritom viazaný skutkovým stavom ako ho zistil súd prvej inštancie, bez potreby zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 383 C.s.p.), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 C.s.p. a contrario), keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na verejnej tabuli a na webovej stránke súdu minimálne 5 dní pred jeho vyhlásením (§ 219 ods. 3 C.s.p.), a dospel k záveru, že odvolaniu nie je možné priznať úspech, keďže napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je vo výroku II., III. a V. vecne správny, v dôsledku čoho boli splnené podmienky pre jeho potvrdenie v zmysle § 387 ods. 1 a 2 C.s.p. a vo výroku I. ide o rozhodnutie, ktoré nie je rozhodnutím vo veci samej a dôvody pre ktoré bolo vydané neexistovali a tak boli splnené podmienky pre jeho zrušenie podľa § 389 ods.1 písm. g) C.s.p..

6. Predmetom konania vedeného na Okresnom súde Skalica pod spisovou značkou 5CSr 1/2016 je žaloba o určenie neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy z 20. septembra 2012 číslo 8100048480 uzatvorená medzi žalobkyňou a žalovanou.

7. S prihliadnutím na obsah podaného odvolania, predmetom prieskumu odvolacieho súdu s poukazom na uplatnenú odvolaciu argumentáciu žalovanej bolo posúdiť, či súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, či konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, či rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, lebo súd rozhodol na základe nepríslušnej právnej normy, či súd postupoval správne, keď zastavil konanie v časti konania vo veci samej o žalobe z 8. apríla 2014 o zaplatenie 1.898,46 eur s príslušenstvom (výrok I.) a či správne určil dohodu o zrážkach zo mzdy (iných príjmov) z 20. septembra 2012 uzatvorenú medzi žalobkyňou a žalovanou k zmluve o revolvingovom úvere číslo 8100048480 za neplatnú a správne žalobkyňu priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % a žalovanej uložil povinnosť zaplatiť súdny poplatok za žalobu (výrok II. III. a V. rozsudku).

8. Odvolací súd preskúmal všetky podstatné odvolacie námietky žalovanej ako aj predchádzajúce konanie spolu s napadnutým rozsudkom súdu prvej inštancie a v tejto súvislosti udáva, že sa v plnom rozsahu stotožňuje s právnym záverom súdu prvej inštancie o dôvodnosti žaloby žalobkyne v prejednávanej veci v odvolaní napadnutej časti určenia neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku a reagujúc na odvolacie dôvody žalovanej odvolací súd udáva, že súd prvej inštancie na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam, na ktoré aplikoval správne ustanovenie právneho predpisu a súčasne vec správne právne posúdil. Z dôvodu, že odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania žalovanej viazaný (§ 379 C.s.p., § 380 C.s.p.), pri posudzovaní veci sa okrem skúmania procesných podmienok zaoberal len námietkami žalovanej uvedenými v odvolaní.

9. Pre posúdenie správnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie o zastavení konania v časti konania vo veci samej o žalobe z 8. apríla 2014 o zaplatenie sumy 1.898,46 eur s príslušenstvom z dôvodu späťvzatia takejto žaloby žalobkyňou bolo v 1. rade potrebné ustáliť, či bol súd oprávnený po zrušení rozhodcovského rozsudku v takomto konaní vôbec pokračovať.

9.1 Podľa § 389 ods. 1 písm. d) C.s.p. odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší len ak nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali.

9.2 Podľa § 73 ods.1 ZoSRK (zákona číslo 335/2014 Z.z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu 17. decembra 2015 - deň rozhodovania súdu o vylúčení veci na samostatné konanie), ak nie je ďalej ustanovené inak, ustanovenia tohto zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní sa použijú aj na rozhodcovské konania, ktorých predmetom je spotrebiteľský spor začatý pred 1. januárom 2015. Právne účinky úkonov, ktoré boli urobené v rozhodcovskom konaní začatom pred 1. januárom 2015, zostávajú zachované.

9.3 Podľa § 47 ods.1 ZoSRK, ak súd zruší rozhodcovský rozsudok z dôvodu neplatnosti spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy, nemožnosti riešiť predmet sporu v spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní alebo z dôvodu, že sa rozhodol spor, ktorý spotrebiteľská rozhodcovská zmluva nepredvídala, pokračuje súd po právoplatnosti tohto rozhodnutia na návrh niektorého z účastníkov spotrebiteľského rozhodcovského konania v konaní vo veci v rozsahu uvedenom v žalobe alebo v rozsahu uvedenom vo vzájomnej žalobe.

9.4 Zo spisu súdu prvej inštancie spisovej značky 5Csr 1/2016 a z pripojeného spisu Okresného súdu Skalica spisovej značky 7C 149/2014 odvolací súd zistil, že žalobkyňa sa žalobou doručenou Okresnému súdu Skalica dňa 12. augusta 2014 domáhala zrušenia rozhodcovského rozsudku č. RK-PC-662/14-LP zo 17. júla 2014 vydaného stálym rozhodcovským súdom Victoria rozhodcovský súd v Žiline, so sídlom Vojtecha Tvrdeho 793/21, Žilina a náhrady trov konania. V tejto žalobe sa zároveň vyjadrila aj k samotnej žalobe žalobkyne - spoločnosti PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., ktorá podala voči nej žalobu na predmetný rozhodcovský súd o zaplatenie sumy 1.898,46 eur a to tak, že takúto žalobu žiadala zamietnuť ako nedôvodnú a to v prípade, ak by po zrušení rozhodcovského rozsudku bolo (z úradnej povinnosti) pokračované v konaní o žalobe žalobkyne postupom podľa § 43 ods.1 zákona o rozhodcovskom konaní č 244/2002 Z.z. (poznámka odvolacieho súdu: takéto vyjadrenie sa k žalobe v žiadnom prípade nebolo možné považovať za jej návrh na pokračovanie v pôvodnom konaní o žalobe spoločnosti PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o.). Následne podaním doručeným Okresnému súdu

Skalica dňa 2. septembra 2015 žalobkyňa okrem iného žiadala súd aby vo veci samej určil, že dohoda o zrážkach zo mzdy z 20. septembra 2012 číslo 8100048480 uzatvorená medzi účastníkmi konania je neplatná. Súd prvej inštancie rozsudkom z 12. novembra 2015 č.k. 7C 149/2014-84 (pravdepodobne čiastočným) žalobe žalobkyne o zrušenie rozhodcovského rozsudku vyhovel a predmetný rozhodcovský rozsudok zrušil a žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobkyňi náhradu trov konania. Z odôvodnenia tohto rozsudku je zrejmé, že rozhodcovský rozsudok bol zrušený z dôvodu, že pri rozhodovaní boli porušené všeobecne záväzné právne predpisy na ochranu práv spotrebiteľa (§ 40 ods. 1 písm. j) ZoRK a to najmä, že úverová zmluva je neplatná s tým, že v konaní nebolo dokázané žalobkyňou namietané porušenie § 40 ods. 1 písm. a) a c) ZoRK. Rozsudok napadla odvolaním žalobkyňa a to len v časti rozhodnutia o trovách konania, z ktorého dôvodu potom rozhodnutie o zrušení rozhodcovského rozsudku nadobudlo právoplatnosť dňa 31. decembra 2015. Predmetom odvolacieho konania bolo len rozhodnutie súdu prvej inštancie o trovách konania.

9.5 V zmysle vyššie citovaného § 47 ods. 1 ZoSRK bol súd prvej inštancie oprávnený a zároveň povinný pokračovať v konaní vo veci v rozsahu uvedenom v žalobe (v pôvodnej žalobe žalobkyne - spoločnosti PROFI CREDIT Slovakia s.r.o. o zaplatenie 1.898,46 eur) len na návrh niektorého z účastníkov spotrebiteľského rozhodcovského konania. Odvolací súd však zo spisu Okresného súdu Skalica vedeného pod spisovou značkou 7C 149/2014 nezistil, že by niektorý z účastníkov spotrebiteľského rozhodcovského konania takýto návrh podal. Ako už bolo vyššie uvedené, zo samotnej žaloby žalobkyne žiadnym spôsobom nevyplýva, že by žiadala konať o žalobe spoločnosti PROFI CREDIT Slovakia s.r.o. (ako to ustáli súd prvej inštancie). Z tejto žaloby totiž vyplýva len to že v prípade, ak by súd po zrušení predmetného rozhodcovského rozsudku pokračoval v konaní vo veci v rozsahu uvedenom v žalobe, žiada takúto žalobu zamietnuť. Takéto vyjadrenie sa žalobkyne nemožno považovať ani za jej protinávrh. Obdobne z vyjadrenia sa žalovanej k žalobe žalobkyne z 5. septembra 2014 vyplýva, že táto navrhuje len podanú žalobu o určenie neplatnosti rozhodcovského rozsudku ako nedôvodnú zamietnuť a priznať jej právo na náhradu trov konania. Takýto návrh nevyplýva ani z ďalšieho podania žalobkyne vo veci samej z 31. augusta 2015, prípadne z výpovede samotnej žalobkyne na jedinom pojednávaní konanom v tejto veci dňa 12. novembra 2015.

9.6. Pokiaľ teda súd prvej inštancie po zrušení rozhodcovského rozsudku bez ďalšieho svojím uznesením zo 17. decembra 2015 č.k. 7C/149/2014-99 vylúčil z tejto právnej veci konanie vo veci samej o žalobe z 8. apríla 2014 o zaplatenie 1.898,46 eur s príslušenstvom na samostatné konanie (pre údajný návrh žalobkyne na pokračovanie v konaní), konal tak bez návrhu, ktorý pre takýto postup zákon nevyhnutne vyžadoval. Takéto právoplatné rozhodnutie bolo potom postihnuté vadou, pre ktorú ho bolo potrebné zrušiť postupom podľa § 389 ods. 2 C.s.p.. Nakoľko následne neexistovali dôvody pre rozhodovanie o zastavení konania, ktoré fakticky vôbec nezačalo - po právoplatnom skončení konania o vyhlásenie rozhodcovského rozsudku za neplatný, nebol podaný návrh na pokračovanie v konaní vo veci v rozsahu uvedenom v žalobe alebo v rozsahu uvedenom vo vzájomnej žalobe (vzájomné žaloba podaná taktiež nebola), odvolací súd postupom podľa §389 ods. 1 písm. d) C.s.p. rozsudok súdu prvej inštancie uvedený vo výroku I. (o zastavení konania) zrušil.

10. Pokiaľ ide o námietku žalovanej o nesprávnom procesnom postupe súdu prvej inštancie ktorý mal žalobkyňi znemožniť uskutočňovanie jej patriacich procesných práv v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces odvolací súd uvádza:

10.1 Rozsah práva na spravodlivý proces zahŕňa predovšetkým právo na prístup k súdu, právo na súd zriadený zákonom, právo na nezávislý a nestranný súd, právo na zákonného sudcu, právo na prejednanie sporu v primeranej lehote, právo na riadne poučenie o procesných právach a povinnostiach, právo byť vypočutý, právo navrhovať dôkazy a vyjadrovať sa k nim, kontradiktórnosť konania, rovnosť zbraní, právo na vyporiadanie sa so všetkými relevantnými skutočnosťami v konaní zo strany súdu, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia ako aj právo na preskúmanie rozhodnutia a podobne. Porušenie ktoréhokoľvek čiastkového práva strany sporu postupom súdu predstavuje pochybenie súdu, avšak k naplneniu odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. b) pôjde vtedy, ak nesprávny procesný postup súdu, znemožňujúci realizáciu práv strany sporu, dostane určitú intenzitu, ktorá odôvodní záver o tom, že celé konanie sa nejaví ako spravodlivé. Nakoľko žalovaná vo svojom odvolaní ani len žiadnym spôsobom nešpecifikovala, ktorá zo zložiek práva na spravodlivý proces mala byť postupom súdu prvej inštancie porušená a procesný postup súdu prvej inštancie, jeho skutkové zistenia z vykonaných dôkazov ako aj právne posúdenie veci zo strany súdu prvej inštancie vo vzťahu k dôvodnosti žaloby v

prejednávanej spore považuje odvolací súd za dostatočné a vecne správne, odvolací súd na takúto námietku neprihliadol.

11. Podľa § 387 ods. 1 C.s.p., odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

12. Pokiaľ ide o námietku žalovanej, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, pretože súd neaplikoval príslušnú právnu normu a to § 35 ods. 2 O.z. a pri svojom rozhodovaní nezohľadnil skutočnosť, že dohoda o zrážkach zo mzdy je zabezpečovacím prostriedkom a tak je ju potrebné spájať (a jej platnosť posudzovať) s hlavným vzťahom a to Zmluvou o poskytnutí revolvingového úveru uzatvorenou medzi žalovanou ako veriteľom a žalobkyňou ako dlžníkom dňa 20.9.2012 pod č. 8100048480, z ktorého táto pohľadávka vznikla, odvolací súd uvádza:

12.1 V čase, keď vzniká záväzkový vzťah, nie je isté, či sa veriteľovi podarí získať dlhované plnenie, a to napriek tomu, že mu zákon poskytuje určitú ochranu a to vo forme možnosti domáhať sa práva na súde a v exekúcii prisúdenej pohľadávky. Okrem zákonného zabezpečenia splnenia dlhu poskytuje O.z. dodatočné prostriedky ochrany uvedené najmä v § 544 až § 558. Pre ne je charakteristické, že majú akcesorickú povahu, pretože pri svojom vzniku predpokladajú existenciu hlavného záväzku, na zabezpečenie ktorého majú slúžiť. Podľa O.z. medzi prostriedky zabezpečenia záväzkov patrí aj dohoda o zrážkach zo mzdy a iných príjmov upravená v § 551 O.z., v zmysle ktorého, uspokojenie pohľadávky možno zabezpečiť písomnou dohodou medzi veriteľom a dlžníkom o zrážkach zo mzdy; zrážky zo mzdy nesmú byť väčšie, než by boli zrážky pri výkone rozhodnutia (§ 551 ods. 1 O.z.). Dohoda o zrážkach zo mzdy sa od ostatných zabezpečovacích prostriedkov líši tým, že slúži ako na zabezpečenie, tak aj na uspokojenie veriteľovej pohľadávky. Z akcesorickej povahy zabezpečenia záväzku (a to aj dohodou o zrážkach zo mzdy) vyplýva, že vedľajší (zabezpečovací) záväzok nemôže platne vzniknúť bez existencie platného hlavného (zabezpečovaného) záväzku (tu pozri Ro NS ČR z 31. mája 2004, spis. zn. 33Odo 330/2002, v zmysle ktorého, pokiaľ je ako odporujúce zákonu neplatné dojednanie o založení hlavného záväzku, nemôže platne vzniknúť ani jeho zabezpečenie).

12.2 Pre rozhodnutie v tejto veci o platnosti či neplatnosti tzv. zabezpečovacej dohody potom bolo podstatným odpovedať v prvom rade na otázku, či tu v čase uzatvárania spornej dohody o zrážkach zo mzdy existovala zabezpečiť sa majúca pohľadávka žalovanej voči žalobkyňi na plnenie zo Zmluvy o revolvingovom úvere č. 8100048480 z 20. septembra 2012 a teda či vôbec došlo k platnému uzatvoreniu Dohody o zrážkach zo mzdy (iných príjmov) z 20. septembra 2012 k zmluve o revolvingovom úvere č. 8100048480.

12.3 Podľa § 230 C.s.p., ak sa o veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednávať a rozhodovať znova.

12.4 Z rozsudku Okresného súdu Skalica z 12. novembra 2015, č.k. 7C/149/2014-84 (v časti zrušenia rozhodcovského rozsudku spisovej značky RK-PC-662/14-LP z 15. júla 2014 vydaného stálym rozhodcovským súdom Victoria rozhodcovský súd v Žiline, so sídlom Vojtecha Tvrdého 793/21, Žilina, právoplatného dňom 31. decembra 2015) je zrejmé, že Okresný súd Skalica na návrh žalobkyne I. D. zrušil práve citovaný rozhodcovský rozsudok, ktorým bola žalobkyňa v rozhodcovskom konaní vystupujúca ako dlžníčka, zaviazaná zaplatiť žalovanej, ako veriteľovi zo Zmluvy o revolvingovom úvere číslo 8100048480 z 20. septembra 2012, sumu 1.898,46 eur (titulom neuhradených splátok predmetného úveru spolu so zmluvnou pokutou a príslušným úrokom z omeškania) a to po tom, čo ako otázku predbežnú pre rozhodnutie vo veci samej (o zrušení rozhodcovského rozsudku) práve citovanú zmluvu (ktorej plnenie malo byť zabezpečené dohodou o zrážkach zo mzdy, ktorej neplatnosti sa domáha žalobkyňa v tomto práve prebiehajúcom konaní) vyhodnotil ako neplatnú, resp. neexistujúcu, z dôvodu, že z dokazovania vyplynulo, že nedošlo k dohode zmluvných strán o podstatných náležitostiach zmluvy. Tieto skutočnosti neboli medzi stranami sporné a preto z nich odvolací súd vychádzal pri rozhodovaní o podanom odvolaní.

12.5 V tejto súvislosti potom odvolací súd dodáva, že z právoplatného výsledku konania vedeného medzi tými istými sporovými stranami na Okresnom súde Skalica pod sp. zn. 7C/149/2014 vyplývajú prejudiciálne dôsledky pre konanie v prejednávanej spore. Vo všeobecnosti v zmysle § 159 ods. 1 až 3 Občianskeho súdneho poriadku v znení účinnom do 30.06.2016 platilo, že účinky právoplatného rozhodnutia sa vzťahujú na účastníkov konania, v ktorom bolo vydané. Jeho výrok je tiež záväzný pre

súdy a iné štátne orgány a to aj vtedy, ak ako predbežnú otázku posudzujú právny vzťah medzi týmito účastníkmi, ktorý sa vyriešil uvedeným právoplatným súdnym rozhodnutím. Žalobca, ktorý bol stranou sporu, v ktorom súd vydal právoplatné rozhodnutie, je týmto rozhodnutím (jeho výrokom) viazaný a preto by nemohol v inom spore úspešne uplatňovať proti žalovanému ten istý nárok; ak by tak urobil, zastavením takéhoto nového konania súdom by sa prejavili účinky právoplatne rozhodnutej veci podľa § 159 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku v znení účinnom do 30.06.2016 (v súčasnosti podľa § 230 C.s.p.). Pokiaľ ide o iný (nie ten istý) nárok (predmet konania, ako to bolo aj v práve prejednávanej veci, keď predmetom konania je určenie neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy, kým predmetom konania vo veci vedenej pod sp. zn. 7C 149/2014 bolo zrušenie rozhodcovského rozsudku), zásadne platí, že ak v skončenom konaní strán došlo právoplatným súdnym rozsudkom k vyriešeniu hmotnoprávneho vzťahu, z ktorého sa aj tento (nový) nárok (neidentický s predmetom skončeného konania) odvodzuje, súd v tomto ďalšom (novom) civilnom sporovom konaní pri zodpovedaní predbežnej otázky (ktorá právoplatným súdnym výrokom sa už vyriešila ako vec sama), je týmto vyriešením viazaný. Nesmie preto vychádzať z iného záveru ohľadom existencie, resp. neexistencie práva, resp. právneho vzťahu medzi tými istými stranami, než ako o tomto ich právnom vzťahu už bolo právoplatne rozhodnuté. Význam právoplatnosti súdneho rozhodnutia sa teda neobmedzuje len na rovinu prekážky rei iudicatae (neodstrániteľnej procesnej podmienky konania), t.j. len na neprípustnosť nového prejednávania už raz rozhodnutej veci, ale právoplatnosť má aj uvedenú pozitívnu stránku spočívajúcu v pôsobení vecnom, t.j. význam v dosahu záväznosti na rozhodnutie o inej veci. Náplň právoplatnosti prejavujúca sa ako prameň prejudiciálnych účinkov právoplatného rozhodnutia je mimoriadne závažná. To, že nejde o rozhodnutie o tej istej veci (s identickým predmetom konania), ešte neznamená, že už raz súdom v predošlom civilnom sporovom konaní s konečnou platnosťou medzi stranami vyriešenú otázku hmotnoprávneho vzťahu by mohol neskôr (ďalší) súd v inom (novom) civilnom sporovom konaní medzi tými istými stranami posudzovať inak ako otázku predbežnú. Bránilo tomu ustanovenie § 228 ods.1 C.s.p., ktoré vo vzťahu k ustanoveniu § 194 ods.2 C.s.p. predstavuje osobitnú procesnú úpravu. Z nej vyplývala súdu povinnosť v prípade riešenia predbežnej otázky považovať za záväznú právoplatné súdne rozhodnutie o takejto otázke. Súd má teda povinnosť pri svojom rozhodovaní o (tejto ďalšej) veci neodchýliť sa od právoplatného rozsudku, ktorým sa vyriešila v inom civilnom sporovom konaní ako vec sama príslušná predbežná otázka.

12.6 Zistenie súdu v predošlom civilnom sporovom konaní o práve (resp. právnom vzťahu) právoplatným rozsudkom (výrokom) sa neprejavuje (v prípade nového konania) preto iba negatívnym vymedzením, že o tej istej veci nemôže súd znova konať a rozhodovať (ne bis in idem), t.j. len v skúmaní (danosti) tejto stránky právoplatnosti, ale má aj ďalší aspekt (dopad či zacielenie). Je ním prejudicialita spájaná s právoplatným rozsudkom. Prejudicialitu možno vo všeobecnosti (v jej podstate) chápať aj ako kauzálny vzťah medzi dvomi subjektívnymi právami, z ktorých jedno je podmienené druhým. Svoje miesto nachádza predovšetkým v prípadoch, kedy právoplatným rozhodnutím o veci sa vyriešila otázka, ktorá má zásadný význam pre ďalší spor, t.j. od jej posúdenia závisí rozhodnutie v tejto ďalšej veci; jej vznik predpokladá, že určitý právny vzťah sa stal predmetom procesu, pričom právny vzťah, o ktorom bolo právoplatne rozhodnuté, musí súd pri rozhodovaní o inej veci (právnom vzťahu) posudzovať len tak, ako sa to stalo v právoplatnom rozhodnutí. Prejudiciálna (predbežná alebo aj predurčujúca) otázka je potom taká otázka, ktorá sama predmetom konania nie je, avšak na jej vyriešení je závislé rozhodnutie, ktoré má súd prijať. Prejudicialita takto vyjadruje aj skutočnosť, že v konaní o určitej veci sa vyskytuje relatívne samostatná otázka, ktorá bola predmetom právoplatne skončeného konania a má pre terajšie konanie určujúci význam. Subjektívne vymedzenie záväznosti rozhodnutia o prejudiciálnej otázke je také, že súd v novom konaní musí rešpektovať prejudiciálny účinok právoplatného rozhodnutia u tých istých strán (totožnosť strán nie je dotknutá rozdielnosťou ich procesného postavenia v oboch konaniach). Na iné osoby než strany v spore, v ktorom bolo rozhodnuté o prejudiciálnej otázke, resp. ich právnych nástupcov, sa účinky právoplatného rozsudku môžu vzťahovať len v tých prípadoch, kedy tak stanoví zákon. Keďže súd nemôže ako predbežnú otázku znovu riešiť to, o čom už bolo právoplatne rozhodnuté v osobitnom spore strán, nie je rozhodujúce, či súd v právoplatne skončenom konaní vec správne alebo nesprávne právne posúdil. Klásť si takúto otázku je nielen zbytočné, táto otázka je úplne nepatričná (nemá byť prečo položená). So zreteľom na právoplatnosť a z toho plynúcu záväznosť a nezmeniteľnosť právoplatného rozhodnutia je akékoľvek „nové“ právne posudzovanie právoplatného súdneho rozhodnutia v inom (ďalšom) spore tých istých strán vylúčené (nepripustné). Iné riešenie by znamenalo, že súd môže porušiť viazanosť uloženú mu zákonodarcom v citovanom ustanovení § 228 ods. 1 C.s.p.

12.7 V prípadoch, kde súd spomenutý prejudiciálny účinok (vplyv právoplatného rozhodnutia vydaného v civilnom sporovom konaní založený na záväznosti tohto rozhodnutia aj v ďalšom civilnom sporovom konaní tých istých účastníkov) ignoruje, t.j. ak nevezme za základ pre svoje rozhodnutie prejudikovaný hmotnoprávny vzťah (rozhodne v rozpore s prejudikovaným hmotnoprávnym vzťahom), dochádza k nerešpektovaniu záväzného súdneho rozhodnutia, čo je v rozpore aj s článkom 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, podľa ktorého štátne orgány môžu konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon a dochádza tým aj k porušeniu práva na spravodlivý proces a práva na súdnu ochranu (čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky). Popretie prejudiciálnej záväznosti právoplatného súdneho rozhodnutia znamená zásah do stability práva a právnych vzťahov ako aj do riadneho výkonu spravodlivosti. Zásada právnej istoty (článok 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky) je integrálnou súčasťou práva na spravodlivý proces (porovnaj rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Cdo/133/2009 zo dňa 29.04.2010, sp. zn. 1Cdo/44/2010 zo dňa 31.01.2012, sp. zn. 4Cdo/231/2013 zo dňa 25.06.2014, sp. zn. 2MCdo/2/2014 zo dňa 30.10.2014 a sp. zn. 3Cdo/115/2016 zo dňa 28.06.2017).

12.8 Vzhľadom na vyššie uvedené, potom bolo potrebné prijať záver, že v čase uzatvárania spornej dohody o zrážkach zo mzdy neexistovala zabezpečiť sa majúca pohľadávka žalovanej voči žalobkyni na plnenie zo Zmluvy o revolvingovom úvere č. 8100048480 z 20. septembra 2012 (z neplatnej zmluvy totiž nevznikajú v nej uvedené práva a povinnosti zmluvných strán) a teda nemohlo dôjsť ani k platnému uzatvoreniu Dohody o zrážkach zo mzdy (iných príjmov) z 20. septembra 2012 k zmluve o revolvingovom úvere č. 8100048480, teda akcesorické dohody, majúcej zabezpečiť veriteľovi právo na plnenie z úverovej zmluvy.

12.9 Odvolací súd preto podľa § 387 ods. 1 C.s.p. napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie o určení neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy (výrok II. rozsudku) ako vo výroku vecne správne potvrdil. Pokiaľ vzhľadom na vyššie uvedené potom predmetom sporu bola len žaloba o určení neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy, súd prvej inštancie vecne správne rozhodol aj o trovách konania (keď žalobkyni priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % pre jej plný úspech v konaní - žalobe bolo vyhovené v plnom rozsahu) ako aj povinnosti žalovanej zaplatiť súdny poplatok za žalobu v zmysle § 2 a § 4 ods. 2 písm. za ZoSP.

13. Žalobkyňa bola v odvolacom konaní v plnom rozsahu úspešná (§ 255 ods. C.s.p.) a vznikol jej nárok na náhradu trov konania.

13.1 O nároku na náhradu trov rozhodol odvolací súd podľa ustanovení § 369 ods. 1 a § 262 ods. 1 C.s.p.

13.2 O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia odvolacieho súdu samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 C.s.p.)

14. K prijatiu tohto rozsudku došlo pomerom hlasov 3 : 0, čiže jednomyseľne (čl. I § 3 ods. 9 posledná veta zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch v znení neskorších zmien a doplnení a § 393 ods.2 posledná veta C.s.p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je podľa § 421 C.s.p. prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri, ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C.s.p.).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 C.s.p.).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo, ak do konania vstúpil (§ 426 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 C.s.p.).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prevej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 C.s.p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C.s.p.).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C.s.p.).